

Ольга Гейда

ОСОБОВИЙ ФОНД ДМИТРА ПАНАСОВИЧА БОЧКОВА У ДЕРЖАВНОМУ АРХІВІ ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Стаття присвячена характеристиці структури, складу та змісту особового фонду Дмитра Панасовича Бочкова (1887 – 1982 рр.), а також історії його передачі до Державного архіву Чернігівської області. Подано джерелознавчий аналіз рукописної, документальної та епістолярної колекцій та їхні інформативні можливості для дослідження біографії та наукової діяльності Д. Бочкова.

Ключові слова: особовий фонд Д. П. Бочкова, колекції Державного архіву Чернігівської області, біографістика ХХ ст.

Серед колекції особових фондів Державного архіву Чернігівської області увагу привертає значний за обсягом фонд Д. П. Бочкова (Ф.Р. 8860), що налічує 188 справ (1700 документів на 3631 аркушах)¹. З короткої біографічної довідки до фонду дізнаємося, що Дмитро Панасович Бочков (1887 – 1982 рр.) – бібліограф та краєзнавець, пов'язаний з Чернігівщиною народженням та роками навчання в Чернігівській духовній семінарії. Решта його життя пройшла поза межами рідного краю. Чому ж чималий особовий архів зберігається у Чернігові, коли та ким він був переданий, і, нарешті, яким є внесок цього науковця у дослідження минулого нашого регіону?

Ім'я Дмитра Панасовича сьогодні незаслужено забуте. Хоча все своє життя він працював для Чернігівщини та досліджував її історію. Д. П. Бочков народився 15 (28) жовтня 1887 р. у м. Острі (нині – Козелецького району Чернігівської області) у родині псаломщика остерської Воскресенської церкви Афанасія Івановича та його дружини Мотрони Андріївни (у дівоцтві – Неводовської). Протягом 1902 – 1908 рр. навчався в Чернігівській духовній семінарії, по закінченні якої рік працював у Чернігівській міській управі. Восени 1909 р. переїздить до м. Вільно, де спочатку отримує місце чиновника Контрольної палати, а з 1912 р. працює на омріяній посаді у Віленській публічній бібліотеці. З 1914 р. – у Віленському Центральному архіві давніх актів. Протягом 1915 – 1916 рр. був співробітником Публічної бібліотеки Рум'янцевського музею. На заваді амбітних наукових планів стала Перша світова війна. Дмитро Бочков був призваний до лав російської армії. Після демобілізації 1917 р. стає активним членом Черкаського осередку товариства «Просвіта». З травня 1918 р. по 1935 р. був організатором та першим директором Черкаського історико-педагогічного музею імені Т. Г. Шевченка. Впродовж 1939 – 1941 рр. працює очільником відділу рукописів і стародруків Державної історичної бібліотеки УРСР у Києві. Після повернення 1944 р. до Києва з евакуації працював на відповідальних посадах у Міністерстві освіти УРСР. З 1958 р. на заслуженому відпочинку. Помер 13 жовтня 1982 р. (у віці 95 років) у Києві.

Особовий фонд було передано до Державного архіву Чернігівської області Галиною Дмитрівною Машковою-Бочковою, яка доводилася бібліографу онукою по лінії

© Гейда Ольга Сергіївна – кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України Навчально-наукового інституту історії, етнології та правознавства ім. О. М. Лазаревського Чернігівського національного педагогічного університету ім. Т. Шевченка.

сина Дмитра (у справі фонду помилково названа дружиною онука)². У сім'ї Дмитра Панасовича та Ганни Максимівни Бочкових було двоє синів: Леонід та Дмитро. Дмитро Дмитрович помер 8 вересня 1942 р. внаслідок сепсису крові від поранення під час бомбардування німецькою авіацією залізничної станції м. Волоколамськ (Московська область Російської федерації)³. Після війни дружина сина з дочкою Галиною переїхала ближче до дідуся та бабусі у Київ. Останнє помешкання після смерті дружини Ганни Максимівни у квітні 1979 р. Дмитро Панасович ділив з невісткою, онукою (Г. Д. Машковою-Бочковою), її чоловіком та праонуками⁴. У справі фонду зберігається оригінал листа, датований 21 січня 1983 р., від Г. Д. Машкової-Бочкової до директора Чернігівського обласного архіву Л. Ф. Сурабко з проханням «забрати матеріали о знаменитих земляках Черниговщины, собранных Дмитрием Афанасиевичем Бочковым». У разі відмови авторка листа планувала передати архівну колекцію до бібліотеки АН УРСР. На документі віза Л. Ф. Сурабко «прошу внести предложение по этому вопросу»⁵. Прохання про передачу архіву до Чернігова було останньою волею Дмитра Панасовича Бочкова. Про такі плани на майбутнє він згадував у листі до Я. Назаренко: «...все собранные материалы предполагается передать в Чернигов для хранения и возможности использования их исследователями после выхода «Словаря» в свет...»⁶. Пропозицію передати особовий архів та матеріали, зібрані для укладення «Біо-бібліографічного словника видатних діячів Чернігівщини», до Чернігівського обласного архіву Дмитро Панасович отримав ще 1971 р. від директора архіву Михайла Терентійовича Яцури⁷ та 1978 р. від очільника відділу рукописів Центральної наукової бібліотеки Академії наук УРСР Миколи Петровича Візира⁸. Відповідаючи, дякував за увагу та честь, але передавати архів тоді відмовився, пояснюючи це рішення необхідністю мати свої матеріали завжди під рукою для подальшої роботи та недостатньою впорядкованістю збірки і бібліографічної картотеки «Словника». Представники Чернігівського архіву навіть відвідували Дмитра Панасовича у Києві та знайомилися з його роботою. «Чернігівський обласний архів клопотався, щоб я свої матеріали передав архівові. Одержав офіційне прохання, був у мене і відповідальний представник архіву...»⁹. «Окремо дякую Вашому представникові Г. П. Петровій, за цікаву й корисну інформацію та ознайомлення мене про плідну роботу архіву по збиранню особистих фондів. Безпосереднє знайомство з ними істотно допоможе мені одержати нові важливі доповнення...»¹⁰.

Судячи з документів справ фонду, архів Дмитра Бочкова таки був переданий до Чернігівського обласного архіву, описаний та остаточно прийнятий на зберігання 21 вересня 1995 р. До нього додано історико-біографічну довідку про особу фондоутворювача та короткий нарис історії створення фонду. Документальних даних, коли саме відбулося перевезення особистих матеріалів архіву Д. Бочкова з Києва до Чернігова, не виявлено. Згідно з усними свідченнями, люб'язно наданими автору статті Людмилою Валентинівною Студьоною, з'ясувалося, що папери фонду забирали з Києва спільно представники Чернігівської обласної наукової бібліотеки та Державного архіву Чернігівської області. Орієнтовна дата передачі фонду 1987–1989 рр.

Особовий фонд Дмитра Бочкова в Державному архіві Чернігівської області (далі – ДАЧО) при описі поділено на сім підрозділів: рукописи фондоутворювача, матеріали до біо-бібліографічного словника, матеріали до біографії Д. Бочкова, матеріали різних осіб, листування Д. Бочкова, відомості про роботу Д. Бочкова у Черкаському краєзнавчому музеї¹¹. Опис фонду упорядковано російською мовою.

Найцікавішими серед підрозділів фонду є, безумовно, рукописи Дмитра Панасовича – результат його наполегливого наукового пошуку впродовж усього життя. Тут зібрано одинадцять рукописів з більше ніж сорока виявлених на сьогоднішній день праць та статей Д.П. Бочкова.

Особливу цікавість привертає група справ під авторською назвою «Біо-бібліографічний словник видатних діячів Чернігівщини». Всі матеріали, які мають відношення до «Словника», можна умовно поділити на три групи. Перша з них включає: «Короткий біографічний словник» (рукопис українською мовою обсягом 125 аркушів) та «Алфавітну книжку [до біо-бібліографічного словника]» (рукопис українською

мовою обсягом 11 аркушів), що являють собою перелік прізвищ, які б, на думку автора, було б варто включити до видання¹². Другу групу представляє «Біо-бібліографічний словник діячів Чернігівщини на літеру «А» (рукопис російською мовою обсягом 161 аркуш) – готовий варіант до друку¹³. До третьої – віднесено робочі матеріали до «Словника»: 30 справ (на 33 прізвища) у вигляді окремих тек з відомостями про відомих діячів Чернігівщини¹⁴. Планувалося видати «Словник» у видавництві Академії наук УРСР «Українська радянська енциклопедія». Йшли консультації автора з Миколою Бажаном та Чернігівським обласним комітетом комуністичної партії¹⁵. Але, через цілу низку обставин, титанічна робота по розшуку та збиранню матеріалів до «Словника видатних діячів Чернігівщини» не була завершена.

Ще одна велика наукова робота Дмитра Панасовича представлена у його рукописному зібранні «Опыт хронологической росписи книг старопечатных, изданных в пределах Черниговской епархии»¹⁶ – стала результатом цілеспрямованого розшуку членами Чернігівського єпархіального древлесховища та Чернігівської губернської вченої архівної комісії стародрукованих книг Новгород-Сіверської та Чернігівської друкарень, згідно з програмами підготовки до XIV Всеросійського Археологічного з'їзду в Чернігові. Будучи членом Церковно-археологічної комісії при Чернігівському єпархіальному древлесховищі, молодий семінарист Дмитро Бочков брав активну участь в експедиціях по збиранню матеріалів до з'їзду. Працю планувалося видати у другому випуску «Сборника» Чернігівського єпархіального древлесховища. На жаль, через нестачу коштів, вихід у світ збірника затримався на кілька років. 1913 р. Чернігівською церковно-археологічною комісією була прийнята пропозиція Д. Бочкова та затверджена відповідна постанова про друк другого випуску «Сборника» у Вільно¹⁷. Протягом двох років тривала підготовча робота, довести яку до логічного результату завадила Перша світова війна.

Наступну спробу видання було здійснено вже у радянський час. 1928 р. рукопис було подано на розгляд Ради Українського науково-дослідного інституту книгознавства. Відомим літературознавцем доцентом Київського університету С. Масло-вим було висловлено ряд критичних зауважень до праці, після виправлення яких пропонувалося опублікувати роботу на сторінках профільного часопису інституту «Бібліологічні вісті». Але й цього разу праця залишилася неопублікованою.

Рукопис являє собою детальний опис 256 книг, виданих у другій половині XVII – на початку XIX ст. на Чернігівщині. Мова рукопису російська. Точна дата укладення опису відсутня, орієнтовна встановлена згідно з листами до Є. Корноухова 1908 р. Хронологічні рамки роботи охоплюють 1646 – 1802 рр. Стародруки розподілені за місцем видання: мандрівна друкарня К. Транквіліона-Ставровецького (1646 р.), Новгород-Сіверська (1675 – 1679 рр.), Чернігівська Троїцько-Іллінська (1679 – 1802 рр.) та Клинівська (1781 – 1788 рр.). У кожному підрозділі книги розташовані у хронологічному порядку видання. Крім того, додається список недатованих видань. До праці не увійшли (за бажанням автора) укази Синоду та грамоти Чернігівських єпископів, які друкувалися в Чернігівській друкарні. Рукопис зберігається у трьох варіантах, що різняться один від одного.

Перший варіант (ймовірна дата укладення 1908 р.) містить опис 200 видань Чернігівської Троїцько-Іллінської, 7 – Новгород-Сіверської та 26 – Клинівської друкарень. Крім того, до опису додається нарис історії друкарської справи на Чернігівщині у XVII – XIX ст. Опис кожного видання містить: прізвище автора, повну назву книги мовою оригіналу, рік видання, формат, розмір шрифту, кількість сторінок, крайні записи, місце знаходження даного екземпляра, бібліографічні дані. Цей варіант опису містить правку проф. М. Петрова (почерк ідентифікований по листах, що додаються до справи).

Другий варіант являє собою опис найбільш цікавих та раритетних, на думку автора, видань (творів І. Галятовського, Л. Крщоновича, Л. Барановича, Д. Туптала) з докладним описом присвят, гравюр, прикрас книги. Цей варіант практично не містить бібліографічних посилань.

У третьому варіанті – (ймовірно укладеному в 1914 – 1916 рр.) описи видань

відсутні. Натомість, подано зведений каталог книг, а також алфавітний покажчик видань, описаних у першому та другому варіантах рукопису, список скорочень. Цей варіант містить найбільш повні бібліографічні посилання. Крім того, працю, за задумом автора, мали прикрашати фотокопії восьми гравірувальних дощок і дев'яти кліше Чернігівської Троїцько-Іллінської друкарні та список граверів. Загалом у рукопису описано 257 видань, з них Новгород-Сіверської друкарні 22, Чернігівської 207, Клишівської 28. Порівняльна характеристика відомих на сьогоднішній час покажчиків книг означених друкарень дає можливість стверджувати, що праця Д. А. Бочкова є найповнішим каталогом стародруків XVII – початку XIX ст., виданих на теренах Чернігівщини.

Як бачимо, бібліографічні покажчики становлять значну частину наукового доробку Д. Бочкова. Ним було підготовлено ряд покажчиків до наукових видань, що нині є бібліографічною рідкістю. В особовому фонді зберігаються лише деякі з них: рукопис неопублікованого покажчика до «Чернігівського листка» Л. Глібова та покажчик до «Наукових записок педагогічних вузів УРСР за 1943 – 1956 рр.», який побачив світ у 1953, 1957 рр.¹⁸

Бібліографічний покажчик до «Чернігівського листка» було укладено після повернення Д. Бочкова до Києва з евакуації у 1946 р., обсяг рукопису становить 35 аркушів¹⁹. Рукопис являє собою матеріали до бібліографічного покажчика відомого україномовного часопису «Чернігівський листок», що видавався в Чернігові Леонідом Глібовим протягом 1861 – 1863 рр. Згідно з планом, занотованим на перших сторінках праці, покажчик мав містити коротку передмову, присвячену біографії Леоніда Глібова та його літературній і видавничій діяльності, безпосередньо покажчик статей часопису, алфавітний покажчик прізвищ авторів, чії твори вміщено на сторінках «Чернігівського листка», а також список використаної літератури, примітки, розшифрування псевдонімів авторів, ілюстрації (фотознімки «Чернігівського листка», портрет Л. Глібова). Справа зберігає коротку передмову до покажчика, в якій подано стислі біографічні дані про життя та діяльність Л. Глібова, стан періодичної преси на українських землях Російської імперії у XIX ст. та значення появи перших україномовних видань для української громадськості, відомості про терміни та зміст видання, причини закриття «Чернігівського листка». Автор планував також зібрати деякі архівні матеріали щодо видання та закриття «Чернігівського листка» в архіві Інституту літератури ім. Т. Шевченка АН УРСР. Крім того, Д. Бочковим укладено список літератури, в якій висвітлено, хоча і побіжно, справу видання «Чернігівського листка», відомості якого значно розширюють бібліографію цього видання. Відсутній згаданий у змісті алфавітний покажчик авторів видання, список псевдонімів, ілюстрації. Власне сам покажчик Дмитро Панасович упорядковував за картковим принципом та зберігав у бібліографічному каталозі на літеру «Г» разом з іншими картками по Леоніду Глібову. Саме ця обставина ускладнила пошуки найвагомішої частини рукопису і стала причиною хибного твердження про відсутність покажчика²⁰.

Серед матеріалів фонду зберігається і друкований відбиток першої наукової праці Дмитра Бочкова про цікаву особистість, предводителя дворянства Мглинського повіту, активного члена губернського комітету по розробці селянської реформи, дослідника та практика вітчизняного бджільництва, науковця, розробника нових методів фотографування та видавця Олександра Івановича Покорського-Жоравко²¹. Роботу над дослідженням біографії та діяльністю О. І. Покорського-Жоравко Дмитро Бочков розпочав ще у студентські роки після повернення з наукової експедиції до Мглинського повіту. Останню проводила Чернігівська церковно-археологічна комісія влітку 1907 р. Виїзні екскурсії (експедиції) були організовані для збирання експонатів для новоствореного епархіального музею та для обстеження стану церковно-археологічних пам'яток, бібліотек, архівів, ризниць, їхнього опису та систематизації. Під час експедиції Дмитро Бочков ознайомився з архівною збіркою О. І. Покорського-Жоравко (1813 – 1874), що зберігалася у родинному маєтку на хуторі Аннінськ Мглинського повіту Чернігівської губернії (сучасне с. Шулаковка Унечського району Брянської області). У результаті огляду колекції були відібрані деякі портрети та документи, які

за згодою доньки О. І. Покорського-Жоравко Дарії Олександрівни було представлено на виставці, організованій під час проведення Археологічного з'їзду в Чернігові. Унікальна архівна збірка відразу викликала наукове зацікавлення Дмитра та потребу «...подзаятися розбором архива, которий меня тянет, невидимо установившимися между нами духовными связями... и ... напечатать более полную и с новыми данными биографию [А.И. Покорского-Жоравко]»²². Робота продовжувалася до 1913 р. та завершилася виходом першої наукової біографії О. І. Покорського-Жоравко до 100 річчя від дня народження²³. Крім власне біографічних відомостей, нарис містить бібліографію праць О. І. Покорського-Жоравко, фотопортрет та фрагменти документів з його архіву. Таким чином, рукописи, що зберігаються у фонді, є цінним джерелом для відтворення наукової діяльності Д. Бочкова, особливо ті, які через різні причини так і не побачили світ за життя автора.

Крім того, у фонді зберігається цікава колекція епістолярію (115 справ). Усі листи, згідно з описом, розподілені на дві підгрупи: листування Дмитра Панасовича зі своїми адресатами та листи до нього від різних осіб та організацій. Перша група (43 справи) являє собою власноручні копії автора відісланих листів, друга (72 справи) – оригінальні листи, поштові картки та конверти від дописувачів Дмитра Панасовича. Завдяки принципу копіювання відісланих листів, якого неухильно та свідомо дотримувався Дмитро Бочков задля формування власного архіву, ми можемо майже у повному обсязі відновити двостороннє листування з адресатами.

Останніх та дописувачів можна умовно поділити на кілька груп. Перша представлена іменами відомих науковців та громадських діячів кінця XIX – початку XX ст.: професора Київської духовної академії Миколи Петрова; письменниці, видавця журналу «Рідний край» Олени Косач-Пчілки; літературознавця, укладача біографічного словника Семена Венгерова, колекціонера та письменника генерала Олександра Жиркевича; дослідника української літератури Сергія Маслова; очільника музею Чернігівської архівної комісії Євгена Корноухова, археолога та музейного працівника Юрія Виноградського; директора літературно-меморіального музею М. Коцюбинського у Чернігові Ірини Коцюбинської; мистецтвознавця, археолога, очільника Остерського краєзнавчого музею Всеволода Зуммера; відомих українських бібліографів Михайла Ясинського, Василя Різніченка, Федора Максименка, Олександра Клименка, з якими Дмитро Панасович був знайомий особисто або підтримував завдяки листуванню наукові контакти.

До другої групи можна віднести краєзнавців: Олександра Лимана (Борзна), Віталія Пригоровського (Ніжин), Михайла Мишастого (с. Блистова Менського району), Володимира Мельника (вчителя у с. Петрівка на Борзенщині), Данила Киселя (Седнів), з якими Дмитра Панасовича пов'язував спільний інтерес до маловідомих та забутих сторінок історії рідної Чернігівщини та біографій діячів нашого краю.

Окремо можна виділити листування Дмитра Бочкова з друзями дитинства та співучнями по Чернігівській духовній семінарії Іваном Сеньком, Михайлом Кибальчичем, Валентином Якимовичем, Павлом Косьминським, Костянтином Нарановичем, Михайлом Пиневичем, Дмитром Залеським, Олексієм Комаровим, Миколою Бесарабовим. Почуттями поваги та вдячності відрізняються листи Дмитра Панасовича до вчителя Івана Петровича Львова. В окрему справу об'єднані листи від дітей.

Адресатами Дмитра Панасовича ставали і потенційні герої «Словника» або їхні родичі, до яких він звертався з проханням прислати власноруч укладені автобіографії та списки друкованих праць і рецензій, а також фотографії для публікації. У цій групі виділяються інформативністю листи Миколи Шрага, Івана та Євгенії Спаських, Мілія Долобка, Олександра Масютина, Івана Москаленка, Дарії Покорської-Жоравко.

Чимала група листів представляє собою ділову кореспонденцію з організаціями (Чернігівським єпархіальним давньосховищем, Чернігівською губернською вченою архівною комісією, Московським товариством сільського господарства, Чернігівським обласним комітетом КПУ), редакціями газет та журналів («Рідний край», «Народное образование», «Деснянська правда»), редакцією видання «Українська радянська енциклопедія», офіційні звернення за відомостями до «Словника» у архи-

ви, бібліотеки та музеї. Окремо виділено листування Д. Бочкова у часи керівництва Черкаським краєзнавчим музеєм.

Кореспонденція була впорядкована Дмитром Панасовичем цілеспрямовано для передачі до архівної установи. У листах здебільшого зазначено дату та місце написання, більшість має автограф автора наприкінці тексту. Хронологічні рамки епістолярної колекції доволі широкі: найбільш давній лист від князя В. Д. Жевахова Д. Бочкову в Чернігів від 9 січня 1906 р., останні листи написані Дмитром Панасовичем у березні (до В. Пригоровського) та серпні (до Московського музею ім. Льва Толстого) 1982 р. за кілька місяців до смерті. Є кілька недатованих листів. Їхній рік та дату написання встановлено у відповідності до подій, описаних у листах, шляхом співставлення з іншими текстами листів.

Мова листування російська у переважній більшості дореволюційної кореспонденції (україномовні листи, адресовані лише Федору Вовку та Олені Косач у Київ), у поштових текстах післявоєнного часу (з 50-х рр. ХХ ст.) переважає українська мова. Останні написані переважно кульковою ручкою, найбільш ранні (1906 – 1916 рр.) – пером та чорнилом. Кілька листів з евакуації – простим олівцем. Папір листів різний: лощений (у листах до 1914 рр.), спеціальний для листування з віньєтками, іменний (у листі від князя В. Д. Жевахова), звичайний, не розлінований або розлінований з учнівського зошита. Іноді у листуванні знаходимо візитівки (М. Петрова, В. Жиркевича) та клаптики паперу для записок нашвидкуруч. У колекції представлені листи на бланках установ (ЦАК, ЧГВАК, УРЕ, Наркомосвіти), а також відкриті поштові та художні вітальні листівки до свят, з зображеннями міст та історичних пам'яток). Цікава колекція конвертів з поштовими штемпелями з Вільно, Чернігова, Києва дореволюційної доби та Києва, Львова, Чернігова й інших міст радянського часу.

Значення збереження цієї колекції епістолярію важко переоцінити. Окрім унікальних відомостей про життєвий шлях та діяльність авторів та адресатів, листи дають можливість відчувати неповторний подих епохи, який відображає етикет листування: традиції звертання та кінцівок до листів, побажань на свята, як відображення внутрішніх переживань автора. Так, на сторінках листування знаходимо звертання, характерні для минулих часів («Милостивий государь», «Ваше высокоблагородие», «Ваше превосходительство», «сударыня»), застарілі мовні звороти, латинські вислови, прислів'я та приказки.

Наступна група справ фонду – документи особового походження (9 справ), які представлені копією автобіографії від 1916 р. та солдатською книжкою Д. П. Бочкова, фінансовими документами родини, іменним білетом для входу у Віленське військово-зібрання, офіційними запрошеннями на засідання Північно-західного відділу Російського географічного товариства, Мінської церковно-історико-археологічної комісії, квитанціями по оплаті членських внесків від Чернігівської архівної комісії, документами про клопотання щодо представлення сина Дмитра до нагороди «За оборону Москви». Окремо слід згадати нотатки до спогадів, які розпочав упорядковувати Дмитро Панасович за порадою свого друга Михайла Кибальчича²⁴.

Заключна група документів фонду – це книги та матеріали інших осіб (16 справ). Дмитро Панасович неодноразово згадував у листах, що його бібліотека та архів двічі зазнавали серйозних утрат: під час евакуації з Вільно у серпні 1915 р. та з Києва восени 1941 р.²⁵ Саме тому у цій групі представлені лише окремі брошури або копії статей, які були необхідні Дмитру Панасовичу для практичної наукової роботи. Більшість з них – бібліографічні покажчики стародрукованих книг, таких відомих дослідників давньої літератури, як Івана Каманіна, Омеляна Калужняцького, Євфимія Сецинського, Василя Сопікова, а також покажчики змісту дореволюційних періодичних видань («Трудов» Імператорського товариства історії та старожитностей, «Киевской старины», «Записок НТШ» у Львові). Крім того, збереглася монографія І. Подвойського та О. Комарова, присвячена історії революційного руху серед студентів Чернігівської духовної семінарії (подарована Д. Бочкову О. Комаровим) та праці з історії організації музейної справи.

Матеріали особового фонду є цінним джерелом для відтворення життєвого шляху

та характеристики наукової діяльності Дмитра Панасовича Бочкова, а також можуть бути використані в якості інформації для відображення наукового життя Чернігівщини ХХ ст., для дослідження біографій відомих діячів нашого краю.

1. Державний архів Чернігівської області. Особові фонди і архівні колекції. Довідник. – Чернігів, 1999. – С. 15 – 17.
2. Справа фонду Ф. Р. 8860. – Арк. 1, 3.
3. Письма от детей // ДАЧО. – Ф.Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 176. – Арк. 1 – 1 зв.
4. Письма Д. Бочкова к В. Кибальчичу // ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 72. – Арк. 40-40 зв., 45; Письма Д. Бочкова к В. Пригоровскому // ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. – 1. – Спр. 90. – Арк. 32. Квартира, в якій з 1979 р. проживав Д. П. Бочков та з якої вивозили архів, розташована за адресою: м. Київ, вул. Червоноармійська, буд. 132, пом. 124.
5. Справа фонду Ф. Р. 8860. – Арк. 1.
6. Письма Д. Бочкова к Я. А. Назаренко // ДАЧО. – Ф.Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 84. – Арк. 2.
7. Письма в архивы // ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 106. – Арк. 7-8зв.
8. Письма в библиотеки // ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 104. – Арк. 17-17 зв.
9. Письма Д. Бочкова к В. Кибальчичу // ДАЧО. – Ф.Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 72. – Арк. 30 зв.; Письма Д. Бочкова к А. С. Лиману // ДАЧО. – Ф.Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 77. – Арк. 37 зв. – 38.
10. Письма в архивы // ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 106. – Арк. 7 зв.
11. У справі фонду вказано значно менше число переданих справ (66 одиниць зберігання та 70 листів). Ймовірно, це пов'язано з виділенням додаткових одиниць зберігання при подальшому детальному описі фонду.
12. ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 2, 12.
13. ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 1.
14. ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 13 – 42.
15. Письма Д. Бочкова к И. П. Львову // ДАЧО. – Ф. Р. 1495. – Оп. 1. – Спр. 61. – Арк. 3 зв., 8.
16. ДАЧО. – Ф. Р. 8860 – Оп. 1. – Спр. 3.
17. Переписка Д. Бочкова с Церковно-археологической комиссией при Черниговском епархиальном древлехранилище // ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 100.
18. Бочков Д. Наукові записки педагогічних вузів УРСР за 1943 – 1953 рр. // Радянська школа. – 1953. – Кн. 12; Наукові записки педагогічних вузів УРСР за 1954 – 1956 рр. // Радянська школа. – 1957. – Кн. 6, 7, 9, 10.
19. ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 5.
20. Гейда О. С. Нездійснений бібліографічний проект Дмитра Бочкова // Шрагівські читання. – Чернігів, 2011. – Вип. 1. – С. 101 – 105.
21. ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 4.
22. Письма Бочкова Д.А. к Покорской-Жоравко Д.А // ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 89. – Арк. 2.
23. Бочков Д. Памяти Александра Ивановича Покорского-Жоравко (1813 – 1913) // Труды Черниговской губернской ученой архивной комиссии. – Чернигов: типография Г.М. Веселой, 1915. – Вип. XI. – С. 25 – 49; окремих відбиток. – Чернигов, 1915. – 29 с.
24. Выписки из печатных материалов и изданий к воспоминаниям Д. А. Бочкова // ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 187.
25. Письма Д. А. Бочкова к Ф. Ф. Максименко // ДАЧО. – Ф. Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 81. – Арк. 1 зв., 14 зв.; Письма Д. Бочкова к Л. Н. Пилавской // ДАЧО. – Ф.Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 87. – Арк. 3; Письма Д. А. Бочкова к Ю. С. Виноградскому // ДАЧО. – Ф.Р. 8860. – Оп. 1. – Спр. 67. – Арк. 35.

Ольга Гейда

Личный фонд Дмитрия Афанасиевича Бочкова в Государственном архиве Черниговской области.

Статья посвящена описанию структуры, состава и содержания личного фонда Дмитрия Афанасиевича Бочкова (1887 – 1982 гг.), а также истории его передачи в Государственный архив Черниговской области. Проанализирован потенциал рукописных, документальных и эпистолярных источников коллекции и их информационные возможности для изучения биографии и научной деятельности Д. Бочкова.

Ключевые слова: личный фонд Д.А. Бочкова, коллекции Государственного архива Черниговской области, биографистика XX ст.

Heyda Olha

Personal Fund of Dmytro Panasovytch Bochkov in the State Archive of Chernihiv Region

This article is dedicated to description of the structure, composition and content of the personal fund of Dmytro Panasovytch Bochkov (1887 – 1982) and to the history of its transfer to the State archive of Chernihiv region. Analyses of the potential of hand-written, documentary and epistolary sources of the collection and of its informational capacity for studying of the biography and science activity of D. Bochkov is given.

Key words: personal fund of D. P. Bochkov, collections of the State archive of Chernihiv region, biographistics of XX cent.

